

SVOBODNA SLOVENIJA

AÑO (LETO) XXXII. (26)

No. (Štev.) 7

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

17. februarja 1973

Težave in potreba demokracije

Razvoj zadnjih let v latinski Ameriki prinaša ponovno na dan vprašanje državnih sistemov, način vlad, in kako naj bo narod zastopan in njegov glas odločilen pri dejanjih, ki se ga neposredno tičejo. In naj gre tu analiza po kateri koli poti, zaključek je vedno isti: le demokracija v svojih raznih oblikah, je porok za razvoj in napredek v okrilju svobode in spoštovanja človeškega dostojanstva.

Nemalo je primerov, ko so razni „rešeni“ samega sebe postavili na vodstvo države, in vsaj v nekaterih ozirih dosegli morda lepe uspehe. A vedno se je tudi pokazala potreba, nujnost čim hitrejšega povratka v demokracijo, ker bi sicer narod trpel hude posledice otopelosti, ki rodi pomanjkanje iniciative na vseh področjih, in na dolgo roko hudo okrni narodni duh. O tem so bili dobro poučeni že v rimski republiki, ko so načrtno omejevali dobo „diktatorjev“, kateri so prevzeli celotno oblast ob velikih nevarnostih.

Poc latinskoameriške ustavnosti je kaj žalostna. Kontinent je sploh svetovno znan po raznih državnih udarih, dolgotrajnih diktatorjih, posrečenih in neposrečenih poizkusih povratka v demokracijo. Je čudno, da se v takem stanju ne more mirno razvijati? Ne govorimo le o tistem osnovnem blagostanju, ki bi ga po svojem naravnem bogastvu zlahka dosegli.

Argentina že dolga leta hodi pot povratka v demokracijo. V Urugvaj je je prav te dni visel na niti demokracije, ki je izjemoma v tej deželi tradicija. Čilence le krepka demokracija zakoreninjenost rešuje pred komunizmom. Paragvaj je ponovno „izvolil“ za predsednika Stroessnerja, a volitev se ni udeležilo 35% volilnih upravičencev; nezanimanje za take „volitve“ je očitna. Bolj severne države pa se stalno borijo med demokracijskim poklicem in silnimi diktatorji.

Pri tem pride na položaj nov činitelj. Tako težave Argentine pri povratku v demokracijo kakor tudi ostali navedeni primeri pričajo, da demokracija ni lahko izvedljiv sistem. Država in narod morata biti nanj pripravljena. Za demokracijo morajo biti ljudje vzgojeni, nanjo pripravljivi. Narod mora dozoreti, da ve, kaj hoče, potem bo šele mogel odločiti o svoji usodi. In demokracija bo tedaj najprimernejša pot k narodnemu cilju.

Io je tudi ena najbolj bolečih točk latinske Amerike. Dozorevanje ne le narodne zavesti, ne le demokracijske pripravljenosti, temveč celo najosnovnejše splošne izobrazbe. Na podlagi te je se le mogoče nadaljni razvoj v smislu izpopolnjevanja političnega kriterija, družbene dozorelosti in demokracijske vzgoje. Pomanjkanje načrtnega dela na tem področju bi morala biti ena najvažnejših nalog vsake vlade teh dežel. Pomanjkljivost je ne le očitna, marveč vsaj delno že čudna.

A nepripravljenost narodov za demokracijo ni nikarkšen izgovor, da ta ne bi vladala, četudi so v njo težave. V tej državi se zadnje čase pogosto slišijo mnenja, češ saj narod ne zna voliti. Na ta mnenja se pojavljajo ugovori: le ko voli, se narod nauči voliti. Prav tako pa tudi le v demokraciji narod lahko za demokracijo dozori.

To zorenje, ki je počasno, ki zahteva desetletja ali še več, je edini porok bodočnosti latinskoameriških držav. Življenje v demokraciji, ki bo narodom dalo tisto zavest soodgovornosti nad usodo države, pa tudi jasnovidnost ciljev in sredstev, bo te narode pripeljalo na njihovo zgodovinsko pot.

Je pa položaj v katerem se latinska Amerika nahaja, pouk za vse tiste, ki mislijo, da je le z diktati in nasiljem mogoče vzpostaviti red in napredek. Le svoboda in pristo izražena volja, ki dobita najprimernejši izraz v demokracijskem sistemu, sta trdna podlaga ne le za razvoj in napredek, temveč sploh za obstoj narodov in družbe.

BREZPOSELNOT IN BEG V TUJINO

Ob zasledovanju težav, ki jih ima komunistični režim v Sloveniji in vsej Jugoslaviji, pridemo do spoznanja, da je množica nerešljivih problemov, katerih se režim loti vsakih toliko časa. Kadar koli pa to stori, doprinese le nov dokaz, da jim ni kos. Med te spadajo problemi mladine, marksizma, kmečko vprašanje, kričeče socialne razlike, itd.

So pa tudi vprašanja, katerih se komunisti še prav posebej neradi lotijo. Med te spada beg delovne sile iz Slovenije in Jugoslavije v svet. Ta beg je namreč podoben medalji, ki ima dve strani: na eni strani pečat sramote, nesposobnosti komunističnega režima, da bi državljanom dal kruha doma, na drugi strani medalje pa je profit, ki ga režimu prinašajo tuje valute, katere prislužijo delavci v tujini.

Kljub temu, da so komunisti sami prepričani, da je vprašanje delovne sile v tujini nerešljivo, so se ga z vso slvesnostjo lotili, pred dobrim tednom. V Beogradu sta se petega tega meseca sestala predsedstvo SFRJ in predsedstvo ZKJ na skupno sejo, na kateri so razpravljali o problemih delavcev, ki so začasno zaposleni v tujini. Uvodno besedo je imel član predsedstva Zveze komunistov Jugoslavije, Niko Mihajlović. Predsednik sveta ZSJ Dušan Petrović pa je načel dva problema: kako odpraviti naraščanje brezposelnosti, in kako preprečiti zaposlovanje domačih delavcev na tujem. Zanimivo je, da je potem, ko je ugotovil, da vsi znaki kažejo, da bo problem zaposlovanja v Jugoslaviji vedno težji, navedel kot glavne vzroke odhajanja delovne sile v tujino med drugim tele: stanovanjsko vprašanje, osebne dohodke, kar velja zlasti za strokovnjake, stabilnost in perspektivo delovne organizacije, željo po osebni uveljavitvi in izpolnitvi v stroki ter medčloveške odnose.

Vsekakor precej razumljivi razlogi za beg v tujino, zlasti še, če doma grozi še večja brezposelnost.

Del socializma je zunaj meja

Josip Vrhovec pa je na tej seji dejal: „Ugotavljam dejstvo, da če imamo milijon delavcev zunaj ali nekaj sto tisoč v Nemčiji, to pomeni, da je del našega socializma, del našega družbenega organizma nekje zunaj meja naše države. Potemtakem tudi to, kar se dogaja, ni več samo naša socialna skrb za naše delavce, gre za nekaj drugega, za povsem novo bistveno kvaliteto, da se namreč del naših družbenih odnosov reproducira, konstituira na območjih, ki so povsem izven naše družbene, ne bi rekel kontrole, temveč naših družbenih tokov. Posledice, v obliki katerih se nam to vrača, pa so lahko sila negativne. Zato mislim, da bi morali sestaviti program šolanja socialnih delavcev, ki bi se vrasli kot družbeni kriterij in naš družbeni moment tam, kjer živi ta del našega socializma in naše družbe.“

Teorija in praksa

Kako je komunistična teorija v nasprotju z dejanskim življenjem, je nehote povedal v nadaljnjih izjavah Vrhovec, ko se je letil akcije proti nepravilnim socialnim razlikam in potrebo, da to akcijo temeljito pojasnijo delavcem v tujini. Dejaj je: „Dejstvo je namreč, da ti ljudje spričo načina življenja, ki ga tam žive, to se pravi čim večjega varčevanja itd., akumulirajo določena denarna sredstva, ki se v nekem trenutku lahko spremenijo v neki majhen kapital. Zdad bi bilo treba zažrtati povsem jasna merila in ne kar naprej govoriti samo o zasebnem in osebnem delu. Treba bi bilo ločiti med tem, kaj je zasebno, osebno delo in kakšne so danes njegove družbene razsežnosti in kje jih tukaj naš delavec, ki s temi sredstvi pride, lahko najbolj izkoristi, tako da bi bil tega gotov, da ga ne bi doletela nekakšna gonja, ki poteka pod zastavo boja proti socialnim razlikam: ko pa ta delavec zapade skušnjavi, da bi ta denar spre-

menil v kapital v privatnem podjetništvu, poročemo, da je to v naši družbi nedovoljeno in prepovedano, pa čeprav tega denarja ni prinesel sem, ampak ga je pustil zunaj.“

Kaj početi s 740 milijoni dolarjev?

Vrhovec je v svojih izjavah tudi podvomil o upravičenosti načina, kako komunistični režim obravnava milijone dolarjev deviznih hranilnih vlog delavcev v tujini. Vrhovec ni soglašal s tem, da se o teh devizah govori zgolj iz finančnega vidika, ampak da je prihranke ločiti od čiste devizne bilance in jim dati ne samo finančno, ampak tudi sociološko naravo.

Dobesedno je dejal: „Natančno in jasno moramo vedeti, kako in kaj bomo počeli s temi 740 milijoni dolarjev. Na njih ne smemo graditi normalnih aspektov naše družbene reprodukcije, ki ima tako svoje tržne kot svoje uvozne in izvozne momente, ti pa so lahko povsem nasprotni tistim ciljem, ki jih tu zastavljamo glede na ta ločeni problem. Če je za nas bistveno, da se ti ljudje vrnejo v domovino, in ta problem danes kritično zastavljamo, tedaj je tudi treba ta sredstva usmeriti — seveda v produktivnem smislu in v okviru zagotavljanja družbene reprodukcije — v uresničitev tega cilja.“

*

Predsedstvi sta ob koncu zasedanja 5. t. m. sprejeli razne sklepe, ki pa že po besedilu kažejo, da stanja ne bodo spremenili. Pred temi sklepi pa sta obe predsedstvi ugotovili, da „ne smemo pozabiti, da so delavci v tujini zelo pogosto izpostavljeni pritisku reakcionarnih krogov in obveščevalnih služb, izsiljevanju sovražnih emigrantov in sistematični sovražni propagandi proti naši državi, čemur se je treba organizirano postaviti po robu.“

Tej smešni ugotovitvi sledijo sklepi, ki začenjajo: „Nujna je maksimalna angažiranost vseh družbenih sil pri ureničevanju stabilizacije gospodarstva.“ — „Zagotoviti je treba tako politiko zaposlovanja in nagrajevanja strokovnih ter kvalificiranih kadrov upoštevaje njih delavni prispevek, ki bo onemogočila težnje po uravnalovki in vzpodbudila.“ — „Tekočih in dolgoročnih razvojnih programih sistemskih in drugih trajnih rešitvah.“ — „Ustvariti je treba pogoje za bolj neposredno povezovanje družbenih sredstev z domov.“ — „Ustvariti moramo bolj stabilne in trajne pogoje za razvoj osebnega dela z raznimi sredstvi.“

Po vseh teh sklepih in frazah pridemo do neizbežnega zaključka. Brezposelnost bo naraščala, kot jo sami navedevajo. bega delovne sile v tujino pa ne bodo zavrli. Tudi življenje v svobodi nekaj pomeni.

M. P.

Nova slovenska cerkev v Avstraliji

ŠKOF LENIČ JO JE POSVETIL V SYDNEYU

V nedeljo 14. januarja so imeli Slovenci v Sydneyu veliko slovesnost, ki je gotovo zanje eden najpomembnejših dogodkov. Ta dan je ljubljanski pomožni škof dr. Stanislav Lenič posvetil novo cerkev, ki so jo zgradili sydneyjski rojaki.

Od svojega prihoda in organizacije društvenega življenja so Slovenci v Sydneyu imeli službo božjo pri frančiškanih v Paddingtonu. Leta 1969 pa so kupili že staro, leseno prezbiterijsko cerkev v Merrylandsu, kjer so potem pričeli graditi lepo novo cerkev. Načrt je napravil inž. Ivan Žigon ter so pri zidavi sodelovali rojaki pa tudi domačini. Ni torej težko opisati veselja rojakov, ki so se v številu več kot tisoč zbrali v cerkvi sv. Rafaela k posvetitvi.

Posvetitev je izvršil dr. Lenič ob asistenci frančiškanskega provinciala p. Marjana Valenčaka, sydneyjskega dušnega pastirja p. Valerijana Jenka,

Zborovnje koroških predstavnikov

ODKLONILNA RESOLUCIJA

V ponedeljek 29. januarja zvečer so se zbrali v Delavski zbornici v Celovcu predstavniki obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev: (Narodni svet koroških Slovencev ter Zveza slovenskih organizacij. Prisotni so bili zaupniki, odborniki ter občinski mandatarji. Udeležba je preseгла vse račune, saj je bilo prisotnih nad 500 predstavnikov, tako da se je zborovanje moralo preseliti iz male v veliko dvorano.

Uvodne besede je spregovoril dr. J.ško Tischler, predsednik Narodnega sveta. Poudarjal je, da morajo Slovenci na Koroškem postati subjekt, ne predmet dogajanj. Od državne pogodbe pa do danes, je navajal, so vse odločitve sklepali preko manjšine in proti manjšini. Zahteval je tudi, da se mora šolsko vprašanje reševati po ureditvi dvojezične šole.

Sledil je referat predsednika Zveze slovenskih organizacij, dr. Francija Zwitterja, ki je tudi nakazoval, da so problemi nastajali iz krivega šolskega zakona. Obtoževal je tudi, da je avstrijska vlada kapitulirala pred cesto.

Obema referatoma je sledila diskusija kjer so v glavnem obdelovali vprašanje, ali se udeležijo komisije za reševanje koroških problemov, katero naj bi sestavljali koroški predstavniki in zastopniki vlade. Splošno mnenje je bilo, da se razgovorov zaradi trenutne situacije ne kaže udeležiti. Preveč očitna so bila dejstva, da vlada skuša v komisijo spraviti tudi ljudi, katerih interes je izginotje koroških Slovencev. Diskusije so se zlasti udeležili dr. Reginald Vospernik, nadzornik Rudi Vouk, profesor Janko Mesner dr. Valentin Inzko in dr. Apovnik.

Jugoslovanska TV nositeljica bogoskrunstva

JUNASKI PROTEST NADŠKOFA ČEKADE

Zahodno časopisje kaj rado naseda jugoslovanski komunistični propagandi in vztrajno trdi, da v Jugoslaviji vlada tudi popolna verska svoboda. Pri tem ne upošteva, da Cerkev v Jugoslaviji ni popolnoma svobodna glede tiska, da nima svojih šol, da je njeno delovanje omejeno „od cerkvenega zidu na znotraj“, da se jo celo preganja v njenem delu socialne pomoči.

Vendar je v svojem protiverskem razpoloženju prav ob koncu lanskega leta v Jugoslaviji prišlo do viška, kar se tiče sramotenja in bogoskrunstva. Storiteljica tega zločina je bila sarajevska televizija. Na silvestrovo so v posebnem programu prenašali tudi sledeč prizor iz Mostarja. Po ulici gre natovorjen osel. Približa se mu mladenič z beležko in svinčnikom (časnikar) in ga vpraša: „Kje, kako in kdo vas je rodil?“ In osel odgovori: „Jaz sem

Slednjič je bila brez nasprotnega glasu sprejeta resolucija, ki sta jo pripravila odbora obeh organizacij. Celotno zborovanje je bila mogočna manifestacija slovenskih predstavnikov, ki je bila obenem sijajna zaupnica osrednjemu vodstvu koroških Slovencev. Sprejeta resolucija pa se glasi takole:

„Odborniki in krajevni zaupniki vseh narodnih organizacij koroških Slovencev, zbrani na zboru v Celovcu dne 29. januarja 1973, odobravajo vse dosedanje sklepe in ukrepe obeh osrednjih organizacij koroških Slovencev v smeri internacionalizacije vprašanja slovenske skupnosti na Koroškem.“

Zbor izrecno potrjuje sklep Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij na Koroškem, da ne pošlje svojih predstavnikov v komisijo ki jo je sklical zvezni kancler dr. Bruno Kreisky, ker je vanjo imenovan tudi predsednik organizacije „Bund der Windischen“ in hkrati podpredsednik organizacije „Kärntner Heimatdienst“, to je organizacij, katerih dejavnost bi morala biti po odstavku 5 člena 7 avstrijske državne pogodbe prepovedana.

Navzoči odborniki in krajevni zaupniki narodnih organizacij pa hkrati soglasno podpirajo zahtevo obeh osrednjih organizacij po čimprejšnji uresnitvi komisije predstavnikov zvezne in deželne vlade ter zastopnikov prizadete narodnostne skupnosti ki jo je dne 6. aprila 1972 ob priložnosti razgovora na Dunaju obljubil zvezni kancler dr. Kreisky. V smislu predloga koroških Slovencev naj bi ta komisija reševala vsa odprta vprašanja naše narodnostne skupnosti.“

brezmadežno rojen, kakor oni iz svetega pisma.“

Novica o tem bogoskrunstvu je silno prizadela vso javnost. Takoj na novoletni dan je sarajevski nadškof Čekada v svojem nagovoru ta prizor ostro napadel. Svojim vernikom je dejal:

„Dovolite mi, da kot vaš duhovni pastir ogorčeno protestiram zoper to tako nizkotno sramotenje. Ne vem, kako naj ga imenujem. To je bilo prostastvo, vulgarnost, bogokletje in žalitev vse obenem. Žalitev naših največjih verskih svetinj. Žalitev vržena v obraz milijonom jugoslovanskih katoličanov v času, ko slavé spomin Kristusovega rojstva. Žalitev milijonov pravoslavnih bratov, ki skupaj z nami vidijo v Jezusu Kristusu svojega Osrešenika in Boga. Pa tudi žalitev muslimanskih bratov, v vsej naši državi, ki imajo Kristusa po nauku Korana, za največjega preroka poleg Mohameda in za katerega verujejo, da se je rodil iz deviške matere.“

Žalitev se pokaže v novi luči, če pomislimo da smo katoličani v Jugoslaviji samo del vesoljne Cerkve, ki se tudi čuti prizadeta ob takšnem teptanju skupnih svetinj.

Jaz torej še enkrat slovesno protestiram. Televizija je družbena ustanova, zato mora za njene izpade nekdo odgovarjati. Vsi mi, tudi katoličani smo enakopravni državljani te države, zato imamo pravico, da se spoštuje naše versko prepričanje in svetinj naše vesti.“

V Vzhodni Nemčiji, ki je tudi komunistična in še pod sovjetsko oblastjo, so za božične praznike, kot poročajo časopisi, vojaki prejemali pod okrašenim božičnim drevescem darove, ki so jih pošiljale uprave raznih tovarnih in podjetij. Tudi v nekaterih drugih državah za železno zaveso je božič priznan praznik, in tudi radio in televizija oddajajo božične pesmi in programe. V Jugoslaviji pa, kjer naj vlada baje „popolna svoboda“, pa režimska televizija prinaša bogoskrunstvo in sramotenje vere. Ali o tem kdo še dvomi, kakšna je jugoslovanska partijska svoboda?

PARAGVAJSKA STABILNOST

SOSEDNJE DRŽAVE ZADOVOLJNE

Minulo nedeljo so imeli v Paragvaju nove predsedniške volitve ter je, kakor je bilo pričakovati, zmagal z veliko večino spet general Alfred Stroessner.

Stroessner se je povzpel na oblast leta 1954, ko je paragvajska vojska zaključila šest let trajajočo zmešnjavo med političnimi strankami, katerih vodje niso bili sposobni urediti države. Dva meseca po prevzemu oblasti je Stroessner izpeljal volitve, na katerih je bil prvič izvoljen za paragvajskega predsednika. Izpeljal je tudi spremembo ustave podaljšal predsedniško dobo od štirih na pet let in uzakonil, da sme biti predsednik kolikorkrat narod to hoče.

Stroessnerja podpira stranka Colorado, vojska in paragvajski trgovci ter je bil znova izvoljen na predsedniško mesto leta 1958, zatem leta 1963 in zadnjikrat na volitvah leta 1968.

Stroessner je sedaj star 60 let. Pred njim je Paragvaju v 27 letih vladalo 22 različnih predsednikov. Država šteje 2,4 milijona ljudi.

Stroessner sicer vzdržuje gospodarsko in finančno stabilnost države, revni sloji prebivalstva pa ostajajo naprej na svojem nizkem življenjskem nivoju. V zadnjih mesecih je imel tudi več problemov s paragvajsko katoliško

hierarhijo, ki mu očita, da premalo skrbi za socialno pravičnost.

Na nedeljskih volitvah je oddalo glasove nekaj nad 935.000 Paragvajcev ter je Stroessner dobil nad 80 odstotkov glasov. Razliko sta si delili dve liberalni stranki ki sta si med seboj močno v laseh. Zmagovita stranka Colorado ima v parlamentu v Asuncionu dve tretjini sedežev v poslanski in v senatni zbornici. Vseh poslancev je 60, senatorjev pa 30.

Zanimivo je, da sta vodji obeh opozicijskih strank, Partido Liberal Radical in Partido Liberal, zdravnika, prve 60-letni Gustavo Biar, druge 57-letni Carlos Levi Ruffinelli. Obe sta tudi vičariko usmerjeni.

Stroessnerjev režim, ki vlada v za latinsko Ameriko strateškem Paragvaju ima vso moralno podporo, zaradi svojega protikomunističnega stališča ob Braziliji, Argentini in ZDA. V Santiagu v Čile je Allendejev režim sovražno razorožen do Asunciona, v Peruju pa so bolj stvarni in se prilagajajo danim dejstvom ter z Asuncionom vzdržujejo normalne odnose. Tudi sedanji režim v Boliviji je v popolnem soglasju s Stroessnerjem in nastopa proti komunističnim in drugim levičarskim prevratniškim elementom v latinski Ameriki.

Urugvajska kriza

VOJSKA HOČE VEČ OBLASTI

Urugvaj je pretekli teden postal središče zanimanja vse latinske Amerike. Prišlo je namreč do odkrite krize med vlado in oboroženimi silami zaradi nastavitve za obrambnega ministra grala. Franceseja, ki vojski in letalstvu ni bil po goču.

Kriza ima svoje začetke nekaj tednov po zadnjih predsedniških volitvah, na katerih je predsedstvo dobil Bordaberry. Za preganjanje in končno ugonobitev gverilskih Tupamarov sta dobili vojska in policija skoro neomejeno prostost akcije. Po uničenju Tupamarov se ta enotnost med vojsko in policijo ni razdrla, temveč še okrepila ter je vojska zahtevala, da odslej naprej tudi aktivno sodeluje v vladanju države. To zahtevo je podkrepila še z zahtevo po preiskavah raznih gospodarskih in finančnih nepravilnosti različnih osebnosti in podjetij v državi, na podlagi dokumentov, ki so bila zaplenjena Tupamarom.

Bordaberry in drugi civilni organi so se zbal za doseženo neodvisnost odločanja v vodstvu države ter je Bordaberry odstavil dotodanjega obrambnega ministra Maleta in nastavlil grafa. Franceseja, ki pa ni bil po goču vojski in letalstvu. Ti dve vrsti oboroženih sil sta zahtevali od Bordaberrya, da Franceseja odstavi, medtem ko je mornarica stopila ob stran Bordaberrya proti vojski in letalstvu. Toda tudi ta se je končno nagnila na stran vojske in letalstva, ki sta že imeli za zaveznike policijo in pomorsko prefekturo. Bordaberry je ostal sam, ker tudi med prebivalstvom ni dobil posebne podpore. Ključno krizo je prebivalstvo mirno hodilo po svojih opravkih, vse plaže ob morju so bile polne kopalcev kakor običajno, in razen v središču Montevidea okoli vladne palače, ni bilo videti zunanjih znakov krize.

Bordaberryju je olajšal položaj Francese sam, ki je prostovoljno odstopil,

Mednarodni teden

Vesoljsko središče v Houstonu v ZDA se bo odslej naprej imenovalo: Lyndon B. Johnson Space Center, po nedavno umrlem severnoameriškem predsedniku.

Ugandski predsednik Id Amin je izjavil, da „je brez smisla da me kdor koli poskuša ubiti, ker sem v sanjah l. 1952 izvedel, kdaj in kako bom umrl.“ Cinizem nekaterih afriških vodij je očiten, nevednost njihovega prebivalstva brezmejna, potrpežljivost Združenih narodov pa tudi ko jih resno poslušajo, kadar govorijo z odra Glavne skupščine.

Nadškof Makarios, dosedanji predsednik otoka Cipra, je ostal še naprej predsednik otoka, ker se na zadnjih volitvah ni nihče drug potegoval za predsedniško mesto.

Nova dolarska kriza je zajela Zahodno Evropo in Japonsko. Zaradi vedno večjega kopičenja narodnega bogastva bodo morale Zah. Nemčija, Francija, Italija in druge zahodnoevropske države in Japonska zvišati vrednost svojim valutam, ki jih sedaj zaradi lažje konkurence na svetovnem trgu umetno držijo nizko. V teh državah se zvišanju vlade upirajo, ker bo vse njihovo blago na svetovnem trgu postalo dražje, vsled česar bo obstajala nevarnost zmanjšanja njihovega izvoza. To pa bo spet pomenilo zmanjšanje industrijskega obrata in povečanje brezposelnosti. Svetovni gospodarstveniki in finančniki si spet belijo glave, kako bi preprečili novo gospodarsko krizo, ki grozi zahodnemu svetu.

prav tako notranji minister Ravenna. Urugvajsko prebivalstvo bi namreč le rado doživelo, da bi gospodarstvo in finance spravili v red, pa naj bo to že kdor koli. Na volitvah so ljudje dokazali, da za komunistični sistem niso, ker bi jih ta pogreznil v še večjo revščino kakor jo preživljajo sedaj. Elemente, ki pa zavirajo možnost rešitve gospodarsko-socialnih problemov države, pa je treba po njihovem mnenju razkriti in odstraniti. Zahteve vojske po „osnovnih nujnostih, potrebnih za izboljšanje položaja“, med katere spadajo splošen razvoj, pospešitev gospodarstva, ustavitve inflacije, razvoj komunikacijskih, energetskih in transportnih sredstev, pa so našle med prebivalstvom na splošno ugoden odmev.

Končno so se pa vojaki in predsednik Bordaberry sporazumeli, da bodo začeli izvajati program, kot ga je predložila vojska, to je izvedbo agrarne reforme, ekonomske in socialne izboljšave, konec političnih nastavitvev itd. V novi vladi bodo imeli revolucionarni vojski večjo besedo; ti bodo tudi načelovali novemu Svetu državne varnosti. Kot vse kaže, hoče vojaštvo po perujskem zgledu doseči socialne izboljšave, ne da bi pri tem postala država komunistična.

Narodni problem in bodočnost Jugoslavije

Pod podnaslovom Sredobežne sile severnoameriške The Rand Corporation, ki je, kakor smo poročali v prejšnjih številkah našega tednika, lansko leto za ameriško zunanje ministrstvo proučila razmere v komunistični Jugoslaviji, med drugimi ugotavlja naslednje:

Zlomljena srbska hegemonija

Jugoslavija predstavlja družbenopolitični paradoks. Iz polatkov nabranih pri ugotavljanju javnega mnenja v tej državi, če jih gledamo s konteksta režimske zgodovine, je razvidno, da je narodnostni problem eden najvažnejših vsedravnih problemov. Srbska hegemonija je bila zlomljena in vsi narodi Jugoslavije so končno med seboj enaki — de jure in de facto. Razvoj dogodkov, kakor ga nakazuje 21 sprememb ustave, nakazuje namreč evolucijo od federacije v konfederacijo in morda še naprej od te razkroj, ko se bodo jugoslovanski narodi poslužili svoje pravice do popolne neodvisnosti.

Že sama realizacija narodne enakopravnosti je za to državo paradoksalna. 22-člansko predsedstvo je strog aritmetični produkt šestih republik, dveh avtonomnih provinc in treh narodov Bosne. Predlagana razširitev vojaškega komiteja bo lahko sicer odvzela ljudski vojski enotnost poveljstva, bo pa seveda tudi omogočila vsaki republiki in vsaki provinci, da bo položila svojo roko na to organizacijo vrhovne moči v državi.

Iz življenja in dogajanja v Argentini

POMIRJEVANJE DUHOV

Ob koncu preteklega tedna je napest na političnem polju nekoliko popustila. K temu je mnogo pripomogla delno spremenjena vladna politika glede volilnega procesa. Čeprav namreč postopek proti Justicialistični fronti teče naprej pred sodiščem, še več, tožilec je predložil nove dokaze in tožbo razširil, vendar prevladuje splošno mnenje, da do prepovedi fronte ne bo prišlo.

To mnenje, ki se sprevača v gotovost, izhaja iz besed predsednika Lanusseja, da „proskripcij ne bo“. Tudi celotno delovanje oboroženih sil teži k temu. Tako mornarica kakor letalstvo sta zagotovili svoj namen, da naj se institucionalni proces nadaljuje po že začrtani poti. Preteklo sredo pa je tudi vseh 64 aktivnih generalov podpisalo dokument, v katerem se kompromitirajo ta proces izpeljati, in seveda od bodoče vlade zahtevati, da izpolnjuje postavljene zakone. Oblast pa bo predal tistemu, „ki bo izvoljen“.

Čeprav je prišlo do te spremembe, so stranke programirale sestanek, na katerem bi odločili, kaj naj store v primeru, če pride do proskripcije peronistov in njihovih zaveznikov. Opazovalci menijo, da bi v tem sicer neverjetnem slučaju bil v nevarnosti celoten proces. Bi pa vse zaviselo od stališča, ki bi ga zavzeli radikali, kot druga najmočnejša politična formacija. Prav radikali so

sklicali sestanek strank ter sedaj strogo zavzemajo položaj brambovcev legalnosti.

Vključna kampanja pa zaradi teh zapletov nič ne trpi. Kandidati letajo po vsej državi, medtem ko pristaši raznih strank pridno barvajo stene in lepijo plakate. Zaradi „nelojalnosti“, ko drug drugemu prepleskajo napise, je prišlo že do številnih sporov med skupinami, ki so sicer idejno precej bližje, npr. peronisti in FIP. Ta zadnji je namreč izjavil, da bo v drugi rundi volil za peroniste.

Na sindikalnem polju pa je precej bolj mirno. Razni zlasti večji gremiji so že vsi dosegli podpis delavnih pogojev. Nekateri pa, med njimi zlasti prevozniki gremiji (šoferji kolektivov in delavci podzemne železnice) do tega še niso prišli, in skušajo napredovati s pomočjo stavk, ki ne malo motijo mirno življenje mest.

Tak položaj je našel venezuelski demokratski predsednik, ki je pretekli teden obiskal Argentino. Visoki latinskoameriški državnik, katerega vlada je po mnenju opazovalcev zelo uspešna na vseh poljih, je tudi v Argentini napravil izredno dober vtis. S tem obiskom bodo še bolj utrjeni medsebojni odnosi, zlasti na gospodarskem in tehničnem polju. Argentina zlasti upa na venezuelsko pomoč pri svojih načrtih, da bi vstopila v Andski gospodarski pakt.

Novo poljsko odlikovanje dr. T. Debeljaka

Prejšnji mesec je bil odlikovan z znakom zlatega meča, ki ga podeljuje za posebne zasluge Svetovna zveza poljskih borcev s sedežem v Londonu, znani kulturni delavec na področju slovensko-poljskih kulturnih stikov, univ. prof. dr. Tine Debeljak. Obenem z znakom mu je bila izročena lepa diploma, na kateri predsednik te svetovne zveze borcev g. Soboniewski in predsednik glavnega odbora za podeljevanje

odlikovan general R. Ziemiński potrjuje, da se mu izroča to častno odlikovanje za zasluge za cilje organizacije.

Odlikovanje je bilo podeljeno v Londonu na poljski državni praznik 11. novembra na podlagi poročila publiciste lic. Emilia Ciawłowskega, ki je poročal o splošnem prevajaljskem delu Tineta Debeljaka iz poljskih pesnikov, predvsem pa na podlagi prevoda antologije vojnih pesmi poljskih vojakov med II. svetovno vojno, žalost zmagoslavja ter odličnih člankov o Katyńskem problemu v Vestniku, glasilu slovenskih borcev, s čemer si zaslužuje to vojaško odlikovanje. Znak mu je izročil predsednik tukajšnje podružnice borcev g. Stanisław Skrowronsky, ki je v govoru omenjal tovrstno Debeljakovo delo. Nato se je na prijateljskem sestanku zahvalil v poljščini odlikovane ter poudaril zveze slovenskih beguncev z „Andersovci“ v Italiji, kjer so nastali v tesnem in tesnem stiku s poljskimi vojniki ti slovenski prevodi.

Nato se je razvila prijateljska zabava. Kako visoko cenijo to odlikovanje zlatega meča Poljaki, je dokaz to, da ni bil letos z njim odlikovan noben Poljak, ter je bil Debeljak edini odlikovanec. Svojemu soredniku k temu že drugemu poljskemu odlikovanju čestita tudi Svobodna Slovenija.

Politične stranke v Argentini

Nadaljujemo z objavo povzetkov iz programov političnih strank, ki bodo nastopile na marčevskih volitvah. Opozarjamo da so idejne smeri vzete tako iz programov, kakor so jih stranke izdale, kot iz osebnih izjav posameznih kandidatov. Upamo s tem izpolniti našo dolžnost informiranja bralcev, ki bodo na teh volitvah morali oddati glasove.

FRENTE DE LA IZQUIERDA POPULAR

Ta levičarska fronta, katere kandidata sta Jorge Abelardo Ramos in José Silvetti ima svoj izvor v marksistično trockističnih krogih, ki se situirajo „na levo od komunizma“.

Ustavni sistem: Fronta bo v šestdesetih dneh sklicala ustavno skupščino, za spremembo državne ustave in volilnih zakonov, nakar bodo nove volitve, na katerih bodo lahko kandidirali vsi brez izjeme (to gre zlasti za Perona).

Vloga države: Imajo princip „revolucionarne države“, ki ima kontrolo in oblast nad praktično vsimi polji družbenega delovanja.

Gospodarstvo: Samouprava v vseh podjetjih in nacionalizacija bančnega sistema in zunanje trgovine. Odcepitev od Mednarodnega denarnega fonda (FMI). Prav tako agrarna reforma stni na nacionalizaciji veleposestev.

Zunanja politika: Vzpostaviti odnose z vsemi državami ne glede na njihovo idejno pozicijo. Prvi korak na tem polju bo priznanje kubanskega režima Fidel Castra.

Vzgoja: Predvideva restrukturacijo vzgojnega sistema. Dopušča privatne šole „tam, kjer še niso ali ne morejo biti državne“.

Družina: Ji ne polaga važnosti. Predvideva pa „po zakonu, ki ga je vzpostavil leta 1954 Perón“, da je mogoča ločitev in ponovna poroka.

To je v glavnih obrisih program te stranke, boljše fronte, ki pa jo politični

opazovalci ne pripisujejo večje važnosti. Svoje zaledje ima zlasti v levičarskih univerzitetnih krogih.

PARTIDO SOCIALISTA DE LOS TRABAJADORES

Stranka, na katere listi kandidirata Juan Carlos Coral in Nora Sciapone, je naslednica razbite socialistične stranke. Neposredno izhaja iz Partido Socialista Argentino, najbolj leva socialistična frakcija. Tak je tudi njen program, ki v mnogem sliči gornjemu.

Ustavni sistem: V najkrajšem roku bo sklicala ustavno skupščino, ki naj spremeni sedanji sistem in izglasuje socialistično ustavo.

Vloga države: V tem je nekoliko bolj omejen kot FIP. Vendar ima še vedno država najvažnejše funkcije.

Gospodarstvo: Obljublja takojšnjo 50% povišico, odcepitev od mednarodnih finančnih organizacij v dobi dveh let. Razdelitev fiskalne zemlje in zaplemba veleposestev, ki se bodo razdelila zlasti za kolektivno in združno izkoriščanje.

Mednarodna politika: Sklenila bo zveze s Kubo in z vsemi državami, ne glede na ideološke razlike. Predvideva tudi izstop iz Organizacije Ameriških držav.

Vzgoja: Program zahteva vzpostavitev popolnega državnega monopola nad vzgojo. Torej odpravo vseh privatnih šol.

Družina: Kakor FIP, predvideva možnost razporeke in ponovnega sklepanja zakona.

V priredbi SKD-SLS bo v soboto 24. t. m. ob 19.20 zvečer v mali dvorani Slovenske hiše

INFORMATIVNI SESTANEK

Na sporedu sta dve predavanji

Tone Mizerit: Politični položaj v Argentini in volitve 11. marca

ter

Pavel Fajdiga: Vtisi iz potovanja v ZDA

Vabljeni vsi, tudi žene in dekleta

OBVESTILA

SOBOTA, 24. februarja 1973:

V Slovenski hiši sestanek, ki ga organizira SKD. Tone Mizerit: Pregled političnih razmer v Argentini. Pavel Fajdiga: Vtisi iz ZDA.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 19. turnir v odbojki v spomin na Francija Mramorja.

NEDELJA, 25. februarja 1973:

V Slomškovem domu ob 16: velika tombola vse slovenske skupnosti v Ar-

gentini v korist Slovenskega doma v Mendoza.

NEDELJA, 4. marca 1973:

V Slovenski hiši od 9.30 mladinska maša in sestanek SDO SFZ.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Opozorjamo vse rojake, da so podpisne pole na razpolago v društveni pisarni. S svojim podpisom boste javno protestirali proti krivicam, ki se godijo koroškim Slovincem.

Tombola za Slovenski dom v Mendoza bo 25. februarja v Slomškovem domu. Glavni dobiček bo 100 litrski sol, seveda napolnjen z najboljšim mendoškim vinom.

Seja upravnega sveta ZS bo v petek, 9. marca, ob 20 v društvenih prostorih.

Slovenska radijska oddaja je vsako soboto ob 17.34 na radio Antartida.

Od vsepovsod

Tretjina svetovnega kmetijskega pridelka — izgubljena

Strokovnjaki svetovne organizacije za vprašanje prehrane (FAO) ugotavljajo, da se nekako tretjina svetovnega kmetijskega pridelka izgubi zaradi mrčesa, zlasti rojev kobilic, ki lahko v enem samem dnevu uničijo do 3000 ton pšenice. Dalje ugotavljajo, da je samo 30% zemeljske površine obdelane. Če bi se vsa površina, ki je primerna za obdelovanje, tudi v resnici obdelala, bi bilo na zemlji prostora še za mnogo milijard ljudi.

JAVNI NOTAP

FRANCISCO RAUL CASCANTE

Escribano Público

Cangallo 1642 Buenos Aires

Pta. baja, ofic. 2

T. E. 35-8827

Prelepo rumeno kot čisto zlato
le pijmo pošteno ti žlahtno blago!

Vse rojake obveščamo in vabimo na veliko tombolsko prireditev v korist Slovenskega doma v Mendoza, ki bo v nedeljo, 25. februarja ob 16 na vrtu Slomškovega doma, Castelli 28, Ramos Mejía. Glavni dobiček:

100 LITROV VINA

pristnega, v umetniško izrezljanemu sodu iz hrastovega lesa. Stotine drugih tipičnih izdelkov kot razne vrste boljnih vin, keramike, sadja itd.

Glej: Mendoščan vse ti ponudi:

Srečko in srečo in kapljico tudi!

V nedeljo, 25. februarja, na veselo svidenje v Slomškovem domu!

Vabijo Zedinjena Slovenija in vsi slovenski domovi.

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare
Director: Tone Mizerit
Redacción y Administración:
Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503
Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,
dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Correos
Argentina
Central (B)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 5775

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 1.149.713

Naročnina Svob. Slovenije za leto 1973 za Argentino \$ 75.— (7.500.—) — Pri pošiljanju po pošti \$ 78.— (7.800.—). ZDA in Kanada 13 USA dol.; za Evropo pa 15 USA dol. za pošiljanje z avionsko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za pošiljanje z navadno pošto 9 USA dol. Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados Unidos 425, Buenos Aires, T. E. 33-7213

UNIV. PROF.
DR. JUAN BLAZNIK
Zahtevajte določitev ure na telefonu 49-5855
C. José E. Uriburu 285, Cap. Fed
špecialist za ortopedijo
in travmatologijo
Ordinira v torek, četrtek in soboto
od 17 do 20

PORAVNAJTE ZAOSTALO
NAROČNINO!

Vožnja v Rim in nazaj

IN NEKATERA DRUGA
EVROPSKA MESTA

za 550 dolarjev

Potovalna pisarna Emona (S. Rajer)

Tucumán 1561, 7. nadstr., št. 49

T. E. 46-9440; od 9—12 in 15—19

(ob sobotah zaprto)

Ob obisku mendoških fantov bo v soboto, 24. februarja 1973, ob 19 v Slovenskem domu v San Martinu

turnir v odbojki v spomin na Francija Mramorja

Sodelujejo odseki SFZ Mendoza, San Justo, Slovenska vas in San Martin

Vstop prost.

Svoji k svojim! Pod enakimi pogoji Vam SLOGA plača večje obresti kot katera koli banka. In Vaš denar bo pomagal pri gospodarskem napredku slovenskega človeka v Argentini. Pomislite tudi na to, predno se odločite za naložbo svojih prihrankov!

Kreditna zadruga „S. L. O. G. A.“ z o. z.

Bartolomé Mitre 97

T. E. 658-6574

Ramos Mejía

Uradne ure: ob torkih, četrkih in sobotah od 16. do 20. ure

VELIKA IZBIRA NAJBOLJŠEGA POHIŠTVA

MUEBLES

LUKY

Ruta 205
Frente Estación EZEIZA
T. E. 295 - 1197

LUKA MILHARČIČ

Električni aparati

Izključni zastopnik: Hitachi — National — Crown — Ranser — Panoramic — Aurora — Saccol — Columbia — Westinghouse — Godeco — Tonomac — Gamuza — Olivetti — Kenia — Champion — Marshall.

Podružnice

CARLOS SPEGAZZINI

Avda. 25 de Mayo 136

SAN JUSTO

Almafuerte 3230

Peter Selak

Slovinci v Angliji

Prva leta našega bivanja tukaj se je pošiljala od tu ogromna pomoč največ v materialu vsem potrebnim doma. Neko pošto poročilo iz l. 1950 pove, da je pošta od tu poslala v Jugoslavijo raznega materiala v takratni vrednosti nad 2 milijona šterlingov. Takrat je imel šterling trikrat višjo valuto nego danes. Tudi danes se še mnogo pošilja v domovino, vendar danes v gotovini.

Tu je umrlo 84 rojakov. Med te štejem tudi g. ing. Mozetiča Albina, ki je umrl na kliniki 25. februarja 1965, in bil pokopan v Gorici. Škoda tega tako izobraženega, marljivega, globokovernega in slovensko čutečega moža.

Ob koncu naj omenim še to. Več naših rojakov je dovršilo na univerzah svoj študij. Naš vrli dr. Jančar Jože medicino in s svojim marljivim študijem v laboratorijih z uspehom raziskuje nove načine zdravljenja in dela čast in ponos našemu narodu. Na univerzi v Bristolu poučuje medicino. Mož je pa preprost, domač in veren.

Nedaleč od tam deluje kot dentist dr. Cvetko Potokar. V Birminghamu vrši odlično svoje delo arhitekt ing. Milan Eržen, v Glasgou, škotska, poučuje na univerzi ekonomijo dr. Ljubo Sirc, na šolski polikliniki v Londonu predpisuje dieto Slovenka ga. Bernarda

Sekolec. Kot tuji, so se morali ti ljudje boriti, da so prišli do teh položajev.

V Dublinu, Irska, je pred 12 leti študiral bogoslovje g. (Štefan) Falež, štajerski rojak, in bil l. 1962, 8. decembra v Limu posvečen in za Božič istega leta ponovil novo mašo tu v Bedfordu, danes pa vneto dela v vinogradu Gospodovem v mariborski škofiji. V Dublinu se letos zopet pripravlja za duhovnika — Slovenec — jezuit — g. Mlakar Janez iz Bohinja. Tri leta bogoslovja je dovršil v Ljubljani, da se popolnoma izpopolni kot bodoči misijonar v Zambiji v angleščini, so ga predstojniki poslali na študij na Irsko. Letos v juniju bo posvečen v nedeljo, 25. junija, zapoje novo mašo Glorio tu v Bedfordu in naslednjo nedeljo, 2. julija, pa v rodnem Behinju. Nato pa, če Bog da, gre na delo v vinograd Gospodo med črne brate v Afriko — Zambijo.

Omenim naj še dva obiska cerkvenih knezov Slovenije. V juniju 1957 nas je obiskal vladika Gregorij Rožman, v tem septembru pa nadškof iz Ljubljane dr. Jožef Pogačnik. Za te velike dni se je zbralo skupaj nad polovico našega naroda živečega na vseh predelih otoka Vel. Britanije.

V listopadu 1956 nas je obiskal g. minister dr. Miha Krek.

Od doma, iz Slovenije, je prišlo na obisk k svojem več ljudi na obisk, pa tudi študentov, ki se žele temeljito izpopolniti v znanju angleščine. Med temi je bilo tudi par duhovnikov. Zaradi tega je naš skromni domek v Londonu vedno poln sličnih obiskovalcev. Tam dobe sredi mesta vsaj za silo domačega življenja in se jim prve tedne nekoliko omili domotožje. Duhovnika, preje msgr. Kunstelj, sedaj naš vrli dr. Bergant France imata vedno dovolj domače družbe. Hvala Bogu, dober in pošten narod prihaja od doma sem na izobrazbo, so pa tudi obratno nehvaležni siučaji, kakršni so bili in bodo v zgodovini človeštva. Kar dobro se počutijo naši obiskovalci tu. Zrak izredno zdrav res prav demokratično življenje, seveda le razumeti ga je treba. Kar je zoprno našim, je vedno menjajoča se klima, dež, sonce in obratno, megla je pa tu bolj redkost na poletje; v industrijskih vlažnih krajih je seveda večkrat vsak novo došli obiskovalec od doma in vsi stari pogrešamo stare slovenske domačnosti, našega petja, naših zvonov, naših cerkva, naših polj, vinogradov, zvonov itd. Prav je večkrat podaril rajni dr. Lojze Kuhar: „Oh naša slovenske zemlja, oh naša slovenska pesem, naše zvonjenje, naše orgle“ itd. pa kaj bom vse to našteval, saj slična pesem je povsod v tujini.

Angleške oblasti gredo zelo na roko vsem obiskovalcem iz tujine, seveda ga-

rantirati zaposlitve, tu ne morejo nikomur več in po preteku določenega bivanja se morajo vrniti nazaj. Starejšim ljudem, vpokojevcem seveda, če zanje jamčijo njih svojci, kateri bivajo tu, lahko dobijo nadaljnje bivanje tu.

Socialne razmere so tu res odlično urejene, šibkost je le ta, da se vse preveč izkorišča to, in da uživajo največ oni, kateri tega niso potrebni, a oni kateri res potrebujejo, so večkrat prikrajšani. Sčasoma se bo tudi vse to uredilo.

Naj omenim še to. Vsako nedeljo ob 5 popoldne je v kapeli „Našega doma“ v Londonu slovenska sv. maša, večkrat pa tudi dopoldne pri gostoljubnih Ukrajincih v Bedfordu. Drugod pa angleški katoliki radi dajo svoje cerkve na razpolago, kjer opravi naš duhovnik sv. mašo in spoveduje naše ljudi. Seveda se je treba s tukajšnjimi župniki vse preje dogovoriti, da domače cerkveno življenje ni nič ovirano. Še mnogo bi imel kaj več povedati o razmerah tu ra ni časa in prostora. Po 25 letih lahko rečem: „Ni vse najboljšje, pa tudi ne vse slabo. Da bi le slabše ne bilo. Vedno mi bolj živo sila v pero naš stari pregovor: „Kdor moliti ne zna, naj se v tujino poda,“ in besede naših mater, ko smo odhajali v svet: „Pa na Boga ne pozabi!“ Dandanes se žal mnogi iz Slovenije šele v tujini nauče moliti in tudi v tujini sreča Boga. Pa tudi to bo minilo in bodoči rodovi našega

naroda bodo morda že bolj čislali vero in domovino, kakor smo jo mi in naši predniki. Tako stojimo sedaj v prvem četrtletju 1973 življenja v Vel. Britaniji. Tudi tu se je v času našega bivanja marsikaj spremenilo v dobrem in slabem.

Ekonomska moč te dežele je zelo padla, toda v diplomaciji je pa po mojem še vedno živa in trdna. Vse preje okupirane države članice Britanskega imperija danes samostojne in svobodne rade prihite k svoji mačehi po pomoč in nasvet in večkrat rade poslušajo mačehin nasvet.

Valuta funta je res zelo padla, saj je enako tudi z vsemi ostalimi valutami sveta. Zaradi naraščanja cen vseh potrebnih sredstev dobe pada svetovna valuta, zlato pa leži v bankah. Ven se izdaja vedno bolj manj vreden papir.

Po moji sodbi bodo morali Britanci bolj krepko prijeti za delo, prenehati z nepotrebnimi štrajki, če bodo hoteli biti kos svojim nalogam. Po ugodnosti in udobnosti po drugi svetovni vojni se je vse nekako pomeluzilo in navedilo lahkega življenja. Saj ni človek nič proti temu in želi vsem dobro, toda če se pa vse to izrablja in napačne namene, vodi vse to v propad. Tega se vlada in opozicija dobro zavedata in skušata vsaka po svoji zamisli vse to preprečiti. Delo vsega tega bo trdo, a bo rodilo uspehe.

(Dalje prihodnjič)